

تحلیل ادراکی محیطی از نقش و هویت عناصر معماری و شهر سازی ایرانی

نمونه موردی: میدان نقش جهان اصفهان

هاجر دیلم کتولی^۱، هنگامه دیلم کتولی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، استان گلستان، گرگان، ناهارخوران، عدالت ۹۳

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، استان گلستان، گرگان، ناهارخوران، عدالت ۹۳

چکیده

از دیرباز با تغییر هر حکومت و جایگزین شدن حکومت بعدی در کشورمان شاهد دگرگونی های فراوانی در شهر و بخصوص در حوزه هنر، معماری و شهرسازی شدیم که این تغییرات خود سبب پیشرفت و گاهی هم تخریب در ساخت شهرها و معماری ابنیه می شد. میدان نقش جهان شاخص ترین میراث معماری دوران شکوفایی اقتصادی - سیاسی شهر اصفهان در عصر صفوی است و از نوادر فضاهای شهری نسبتاً دست نخورده ایرانی است که پویایی و ماندگاری این میدان در مقایسه با میادین تاریخی شهری بیشتر بوده و به گفته نورمن فاستر: هرچه کیفیت معماری در ارتباط با محیط بالاتر باشد یک فضای معماری برای مدت طولانی تر می توان ایفای نقش کند. که در اینجا به مبحث پایداری در این میدان تاریخی می رسیم و در عمل به دنبال زنده نگه داشتن این فضای شهری می باشیم. این مقاله بر اساس اسناد کتابخانه ای و مرور مقالات درباره چگونگی شناخت هویت اسلامی در معماری و شهرسازی ایرانی طرح شده است که به هویت مندی، حس تعلق، میدان، میدان نقش جهان

واژه گان کلیدی: هویت، هویت مندی، حس تعلق، میدان، میدان نقش جهان